

suum quisque ducem sequeretur. Unde institutum, ut postea milites, qui eiusdem signi essent, manipu-
 4 lares dicerentur. Itaque ab eo oppresso Amulio fra-
 trem vinculis liberatum, avum regno restitutum.

- 23 Cum igitur inter se Romulus et Remus de con- 5
 denda urbe tractarent, in qua ipsi pariter regnarent,
 Romulusque locum, qui sibi idoneus videretur, in
 □ monte Palatino designaret Romanque appellari vellet
 contraque item Remus in alio colle, qui aberat a Pa-
 latio milibus quinque, eundemque locum ex suo no- 10
 mine Remuriam appellaret neque ea inter eos finiretur
 contentio, avo Numitore arbitro ascito placuit discepta-
 tores eius controversiae immortales deos sumere, ita
 ut, utri eorum priori secunda auspicia obvenissent, ur-
 bem conderet eamque ex suo nomine nuncuparet atque 15
 2 in ea regni summam teneret. Cumque auspicaretur
 □ Romulus in Palatio, Remus in Aventino, sex vulturios
 pariter volantes a sinistra Remo prius visos, tumque
 ab eo missos, qui Romulo nuntiarent sibi iam data
 auspicia, quibus condere urbem iuberetur, itaque ma- 20
 3 turaret ad se venire. Cumque ad eum Romulus ve-
 nisset quaesissetque, quaenam illa auspicia fuissent,
 dixissetque ille sibi auspicanti sex vulturios simul
 apparuisse: At ego, inquit Romulus, iam tibi duode-
 cim demonstrabo; ac repente duodecim vultures ap- 25
 4 paruisse subsecuto caeli fulgore pariter tonitruque. Tum
 Romulus: Quid, inquit, Reme, affirmas priora, cum prae-
 sentia intuearis? Remus postquam intellexit sese regno
 fraudatum: Multa, inquit, in hac urbe temere sperata
 5 atque praesumpta felicissime proventura sunt. At vero 30
 Licinius Macer libro primo docet contentionis illius
 □ perniciosum exitium fuisse; namque ibidem obsistentes
 6 Remum et Faustulum interfectos. Contra Egnatius libro
 primo in ea contentione non modo Remum non esse
 occisum, sed etiam ulterius a Romulo vixisse tradit. 35